

ved Fremføttelsen af Lovforslaget, og under Lovforslagets Behandling gjennem alle Stadier i det andet Thing var det stadig den røde Traad gjennem det Altsammen, at det foreliggende Lovforslag var et ganske udmærket Middel mod Drifkeriet her i Landet; det var en Slags moralst Beskyttelseslov for Statens gode Borgere, det var en Lov, der skulde værne Borgerne mod den Gjende, vi have her i Landet, nemlig Drifkeriet. Der blev talt en Mæsse om, hvormeget der drifkes her i Landet; der blev brugt det Udtryk, at det danske Folk var det mest fordrunkne af alle Nationer i Verden eller i alt Fald af alle civiliserede Nationer. Dette og meget Mere af samme Slags blev brugt som Begrundelse for det foreliggende Lovforslag for i første Maal at retfærdiggjøre, at Lovforslaget kom frem og særlig kom i den Skikkelse, hvori det kom. Jeg har hele Tiden haft mine store Betæneligheder ved den Moralitet, som ligger i denne Lov, ligesom jeg altid har Betænelighed ved at stille en absolut Skattelov op som en særlig moralst Lov, som en i særlig Grad moralst Historie. Det forekommer mig at være en meget underlig Vej at gaa, naar man vil en Last til Livs, saa at tage fat paa den paa den Maade, at man vil bestatte den. Det bliver samtidig en Slags Straffelov; nærværende Lovforslag vil jo, hvis man gik bort fra de prattiste Banfælgeligheder, lige saa godt kunne gives som et Tillæg til Straffeloven, en ganske enkelt Paragraf, der gik ud paa, at den, der drikker en halv Bajer, straffes med en Bøde til Statskassen paa 2 Ore, samme Straf ifalder den, der drikker en Snaps. Nei! hvad enten man tager det som en Straffelov eller som en Beskyttelseslov for de gode Borgere her i Danmark, at de ikke skulle ligge under for denne strækelige Last at drikke, tror jeg, at det er uheldigt at komme ind paa en Skattelov ved disse moralst Betragtninger i Forgrunden. Thi vel vil jeg indrømme, at vi her i Landet drikke en hel Del mere Spiritus, end vi maatte burde, det er maatte nok en af vore Skjæbender, og jeg haaber ogsaa, at alle gode Kræfter her i Landet ville rejse sig derimod; men at vi derfor skulle stille dette Spørgsmaal op som Hovedgrundlag for vore Bestatningslove, finder jeg, som sagt, at være meget uforstaaeligt. Thi hvis vi se paa dette Princip, at vi skulle bekæmpe Lasten ved en Bestatning af den, maa vi blive paa den samme Bane, og hvilke Konsekvenser fører det med sig? Hvis vi gaa ind paa den høitærede Finantsministers moralst Betragtninger overfor det foreliggende Lovforslag, ligger deri en Opfordring til den høitærede

Finantsminister om at forelægge flere Skattelove med samme moralst Baggrund, nemlig at bygge Skattelove her i Landet op paa Moraliteten. Det næste Spørgsmaal, der maa tages i Betragtning, den næste Last, der er Tale om, at vi have ondt ved at frigjøre os for, og som det ærede Medlem fra Svendborg (Tang) har gjort til sin Specialitet, det vil sige, han har gjort Bekæmpelsen af den til sin Specialitet, er Utugten, og i næste Omgang maa vi saa tage det Spørgsmaal op at bekæmpe Utugten ved at bestatte den. Ministeriets næste Skattelov vil være et Forslag om at lægge en Skat paa Bordeller, og maatte vi nu ad denne moralst Vej ved en logisk Følgeslutning kunde komme til at lægge, om jeg saa maa sige, en Slags Indførelstold paa uægte Børn. Ja, til Grundlag for en saadan Lov vilde ligge akkurat de samme moralst Betragtninger, som ligge til Grund for det foreliggende Lovforslag. Naar vi nu toge fat paa Behandlingen af det foreliggende Forslag, vilde jeg ønske, at vi vilde lade alle de moralst Betragtninger ude af Spillet, tage paa Sagen, som den er, ganske simpelt og ligefrem, tage paa den som en Skattelov; og under dette vil jo i første Række rejse sig det Spørgsmaal, om det er en retfærdig Skattelov? Jeg vil indrømme, at medens der har været talt saa meget om Moralitet, har der været talt mindre om Retfærdigheden. Og jeg tror, at det har sine gode Grunde; thi saaledes som Forslaget foreligger, i den Form, hvori det er kommet til os, tror jeg næppe, det kan siges, at der er kommet et mere uretfærdigt Skatteprojekt til Folkethinget end dette. Jeg behøver ikke den høitærede Minister, at han har bragt Sagen frem; jeg finder det meget naturligt, at Lovforslaget kommer frem i Rigsdagen. Folkethinget har jo tidligere, om ikke taget et bestemt Standpunkt, saa dog løselig udtalt sig om det foreliggende Spørgsmaal, nemlig Bestatningen af Øl og Brændevin. Jeg behøver ikke Ministeren, at Lovforslaget er kommet frem; thi det er jo ikke engang eet Aar siden, at vi her i Thinget udtalte, at vi under visse Forhold kunde ønske en Ølstat, og det er ikke mange Aar siden, at vi her i Thinget lod et Forslag om en Forhøielse af Brændevinsfatten gaa til 2den Behandling. Den ærede sædvanlige Ordfører for Tolbudvalget udtalte den Gang, at en Forhøielse af Brændevinsfatten kunde der selvfølgelig ikke være Tale om under den daværende Maade at udregne Bestatningen paa; vi maatte først over til en Udbyttebestatning; men da dette Spørgsmaal er ude af Verden, saa kan der deri